

L'artista i les models

Fernando Trueba comença a rodar a la Garrotxa 'El artista y la modelo', film protagonitzat per Jean Rochefort, Claudia Cardinale, Aida Folch i Chus Lampreave



Fernando Trueba, envoltat per la fotògrafa Chus Lampreave, Claudia Cardinale i Aida Folch, ahir a la Casa rural Mas Garganta de La Pinya Foto: J. CAMPS.

El cinema és així. L'incomparable paisatge volcànic de la Garrotxa tant pot servir com a localització de westerns (el festival Wevoo d'Olot n'és una bona mostra) com per fer de farciment a l'hora de localitzar una història ambientada a la Catalunya del Nord. Precisament això últim és el que ha fet Fernando Trueba escollint Batet de la Serra i voltants de la comarca per centrar bona part del rodatge de la seva nova pel·lícula, *El artista y la modelo*.

Coescrita per Jean-Claude Carrière i el mateix Trueba, la pel·lícula, que recrea la relació que s'estableix entre un artista i una refugiada catalana a la França ocupada del 1943, es va començar a rodar a

Ceret (Vallespir) fa quinze dies i, des d'avui, hi ha prevista la filmació durant quatre setmanes i mitja en terres garrotxines. Concretament, la majoria de plans i escenes tindran lloc a Can Mon Rei, un mas abandonat però rehabilitat per a l'ocasió situat al municipi de Batet de la Serra (Olot), que esdevindrà en la ficció els interiors del taller de l'artista. Malgrat que aquí la filmació serà de caire intimista, també els camps que envolten el mas, així com camins i rius de la comarca, seran l'objectiu de les càmeres de l'equip de rodatge.

Garrotxa idíl·lica Interrogat ahir en una roda de premsa sobre el perquè d'aquestes localitzacions, el director madrileny va confessar que està captivat pel paisatge de la Garrotxa, tant que "rodaria totes les pel·lícules aquí", va dir, i va recordar que va descobrir la zona arran del rodatge de *Soldados de Salamina*, dirigit pel seu germà David Trueba. El director de *Belle époque* va explicar que des del primer moment va pensar en la Garrotxa, i que aquesta atorga a la pel·lícula el to "idíl·lic" que ha de tenir un lloc on un artista crea.

El artista y la modelo narra a grans trets la història d'un vell escultor (Jean Rochefort) que veu com la vida se li escapa i ha perdut les ganes de crear. L'arribada d'una jove catalana que ha fugit d'un camp de refugiats (Aida Folch) farà recobrar la inspiració de l'artista per esculpir la seva última obra. En aquest aspecte, Fernando Trueba va explicar que la voluntat és que la pel·lícula se centri en la relació dels personatges i, per tant, que sigui una història "senzilla i sense artificis" i, a més, que "transmeti vida". Va reconèixer que és plenament conscient que va a contracorrent en una era, la tecnològica actual, en què tot succeeix molt ràpidament i no hi ha temps per recuperar la "humanitat".

Per acabar-ho d'adobar, Trueba va avançar que roda en blanc i negre –bé, en "colors blancs, negres i grisos", va matisar a una periodista–, perquè, va assegurar, mentre escrivia no li venien imatges en color a la ment. També, aquesta opció cromàtica –que, contradictòriament, té bastant d'artifici– té a veure amb la seva estima pel cinema francès dels anys trenta –de Jean Vigo i Jean Renoir, va indicar– i la seva voluntat per capturar-ne aquella "aroma".

Pel que fa a la inspiració, el veterà director va assegurar que el protagonista té components de molts artistes, entre ells Hugué, Cézanne, Picasso i Maillol, a qui homenatja fent aparèixer una escultura seva en el film. Entre mites i belleses Com a bon artista que és, Trueba es va sentir ahir ben acompanyat per les seves actrius principals en el film. A Jean Rochefort el va exculpar tot indicant que estava malalt. Entre l'elenc femení, qui va

acaparar els flaixos dels fotògrafs va ser, sens dubte, Claudia Cardinale (73 anys), tot un mite vivent del setè art. L'actriu, que avui partia a rodar amb un altre monstre cinematogràfic com és el jove de 103 anys Manoel de Oliveira, va demostrar les seves taules amb la premsa, amb qui va ser molt atenta i simpàtica a l'hora de deixar-se fotografiar, tant com parca a l'hora de contestar a les preguntes. Cardinale tan sols va dir que li va encantar la història –“si un guió no m'agrada no el faig”– i que tenia moltes ganes de treballar amb Trueba, que li va prometre que havia escrit el paper a la seva mida.

Una altra que estava encantada era la reusenca Aida Folch (24 anys), sobretot pel fet de poder treballar amb Rochefort i Cardinale i alhora per “redescobrir” el director que la va descobrir (tenia només 14 anys quan va debutar a El embrujo de Shangai). L'actriu, que ha après el francès per a l'ocasió, va manifestar: “Per Fernando si cal aprenc el xinès.”

Per la seva banda, Chus Lampreave (80 anys), en el to humorístic que la caracteritza, es va atrevir a retreure a Trueba que hagi pensat en ella per treballar. “T'has equivocat, jo no sé ni una paraula de francès”, li va etzibar. “Ja veureu com no m'he equivocat quan vegeu la pel·lícula”, va contestar un divertit Trueba.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 22-09-2011 Pàgina 44

-El Punt Avui. Edició Nacional 22-09-2011 Pàgina 40

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/455700-lartista-i-les-models.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss